

Forhold viste, at der var den særlige Fare ved kommunistiske Terrororganisationer, at de overalt hos Medlemmer af det kommunistiske Parti eller Personer med kommunistiske Sympatier kunde paaregne Hjælp til Fremme af deres kommunistiske Virksomhed, uden at der spurgtes om, hvorvidt denne Virksomhed var i Strid med Landets Love. Medens man under normale Forhold maaske kunde anse det i Straffeloven givne Værn for tilstrækkeligt mod kommunistiske Handlinger, udsatte disse under de bestaaende vanskelige Forhold ikke blot Menneskeliv og store Værdier for Fare, men de blev tillige en Fare for Statens Sikkerhed og Velfærd. Regeringen maatte derfor anse det som en absolut Nødvendighed, at alle kommunistiske Foreninger og Sammenslutninger blev *opløst og forbudt*, og den henviste som Hjemmel for et saadant Lovforbud til Grundlovens § 85, der tilsikrer Borgerne Ret til at danne Foreninger i *lovligt* Øjemed, men overlader Spørgsmaalet om, hvorvidt en Forenings Øjemed er lovligt, til Lovgivningsmagten. Endvidere ansaa man det for nødvendigt, at den kommunistiske Virksomhed og Agitation med dens statsstyrtende Tendenser og dens Virksomhed til Fordel for fremmed Magt blev bragt til Ophør, uanset om der maatte foreligge Tilslutning til nogen Forening.

Da Krigen mellem Tyskland og Sovjetunionen udbrød den 22. Juni, medførte den omtalte kommunistiske Virksomhed en ganske særlig Fare for Statens Sikkerhed, og Regeringen fandt det uømgængelig nødvendigt, at de ledende Kommunistere straks blev *taget i Forvaring* af Politiet*). Til en saadan Forvaringstagelse mente Regeringen at have fuld Hjemmel i Nødretsgrundsætningen, og det udtales i Motiverne, at det i den danske statsretlige Teori er anerkendt, at Regeringen, navnlig under Hensyn til, at den danske Grundlov ikke indeholder Hjemmel til at dekretere Undertagelsestilstand i Tilfælde af Krig eller lignende alvorlige Begivenheder, er berettiget til, naar en Nødsituation foreligger, der udsætter Statens Sikkerhed og Velfærd for Fare, at træffe de Foranstaltninger, som denne Nødsituation nødvendiggør. Da Forvaringstagelsen imidlertid maatte forventes at være uundgaelig endnu i nogen Tid, ligesom det kunde blive nødvendigt at tage Personer, af hvem kommunistisk Virksomhed maatte befrygtes, i Forvaring, mente Justitsministeriet, at der burde tilvejebringes Lovhjemmel til Forvaringstagelsen, og Ministeriet nærrede den Opfattelse, at

*) Den 1. September holdtes 116 Personer i Forvaring, deraf 107 i Horsørødlejren, 7 (Kvinder) i Vestre Fængsel, 2 paa Hospital. I Tiden siden 22. Juni var løsladt 153.